

RÁKOSI ELVTÁRS KISZABADULÁSÁNAK 10-IK ÉVFORDULÓJÁRA

Tíz esztendeje annak, hogy 1940. november 2-án a Szovjetúnió szabad földjére lépett a fasiszta hóhérok kezéből kiszabadított Rákosi elvtárs.

Szabadulása méltó befejezése volt annak a hősi küzdelemnek, melyet szeretett vezérünk a jobboldali szociáldemokrata árulók által támogatott burzsoá vérbírósággal szemben vívott. Szabadulása újra bebizonyította, hogy az a harc, melyet a világ első szocialista állama és annak dicsőséges Bolsevik Pártja vezet, mindig győzelemmel végződik, mert alapvető bázisa a munkásosztály nemzetközi szolidaritása.

Szerte a világon, pártállásra való tekintet nélkül, a szabadság és a béke minden híve, a burkolt „burzsoá-demokrata” és az agresszív fasiszta elnyomás minden ellensége feszült figyelemmel kísérte Rákosi elvtárs perének minden szakaszát. Ezt a pert a forradalmi hagyományokat a leninisták lenini tanítás szellemében továbbvivő, a Szovjetúnió példájától erő merítő, a dolgozó népért minden megpróbáltatást vállaló forradalmi vezető, mai eredményeinkért és jövő sikereinkért is vívta. De ugyanakkor azt is világosan kell látnunk, hogy Rákosi elvtárs vádoló szavai nemcsak az ellenforradalmi magyar feudál-kapitalizmusra, hanem az egész rothadó kapitalista világra és a Hitler-fasizmusra is leépező, súlyos csapások voltak. Ezért döbbsentek rá a világ minden táján egyre többen arra, hogy „Rákosiért harcolni, egyenlő a békéért harcolni, egyenlő a fasizmus ellen harcolni”.

Rákosi elvtárs nem magáért harcolt, hanem az egész emberiség boldogulásának ügyéért, a kommunizmusért. A személyét ért vádak cáfolását alárendelve, a szocialista Szovjetúniót, a Tanácsköztársaságot, a munkásosztályt ért támadásokat verte vissza. Az ellenforradalmi, fasiszta rágalmak frázisait szíárd biztonsággal semmisítette meg a Szovjetúnió életéből vett tényekkel és a rövid, de dicsőséges életű magyar Tanácsköztársaság harcainak és eredményeinek felhozott példáival.

„Bármilyen is legyen az én egyéni sorsom, az ügy, amelyért én harcolok, győzni fog” — ezzel a mondattal fejezte be szavait az utolsó tárgyaláson Rákosi elvtárs. A fasiszta vérbíróság és Horthyék azt hitték, hogy az ezt követő életfogytiglani ítélettel a per befejeződött. Nem, a kommunista mozgalom, az osztályharcot perekkel megszüntetni még akkor sem lehet, ha az ítélet halál. A kommunistáknak a győzelembe vetett hitét és harcát megtörni nem lehet, mert él és napról-napra erősebb a Szovjetúnió. Az a hatalmas erő, melyet a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tüzeiben Lenin és Sztálin vezetésével munkások és parasztok hoztak létre. Az azóta eltelt két évtized alatt a Párt és a munkásosztály vezetésével olyan eredmények jöttek létre, melyek a világ dolgozóit nemcsak csodáattal, de vágyakozással, harcos akarattal és őszinte bizalommal töltötték el a Szovjetúnió iránt.

A Szovjetunió alkotmánya, melyet a proletár nemzetköziség szellemében alkotott a nagy Sztálin, biztosítja a menedékjogot minden nemzetiségű, üldözött szabadságharcos számára. És amint a szovjet nép és vezére, Sztálin, a Dimitrov és Ernst Thälman elvtársak kiszabadításáért folyó harcban is a világ dolgozóinak élén haladt, úgy járt az élen Rákosi elvtárs kiszabadításáért folyó harcban is. Rákosi elvtárs kiszabadítása biztatást és erőt adott a kommunisták további harcához, a fasizmus elleni harchoz, hazánk határain belül és azon túl is. Erőt adott az a tudat, hogy Rákosi elvtárs él, mert ahogyan Lenin—Sztálin és a Párt egyet jelentett, úgy egyet jelentett Rákosi elvtárs és a Kommunisták Magyarországi Pártja. Rákosi elvtárs kiszabadítása a magyar munkásosztály, az egész dolgozó nép közeledő felszabadulásának ígérete volt. Moszkvába érkezve mordotta Rákosi elvtárs: „Boldog vagyok, hogy ismét Moszkvában lehetek. Mi'yen melegséggel fogadtak bennünket a határon Lwowban, Kievben! E pár nap alatt testi'eg és le'ki'eg teljesen kipihentem magam. Máris munkáról, nagy ügyünket előrevivő munkáról tervezgetek.“ Több mint másfél évtized gyötremét feledve látott hozzá azonnal Rákosi elvtárs a munkához és folytatta fáradhatatlan harcát a magyar szabadságért és a nemzetközi munkásosztály ügyéért. Utmutató, tanító szavai, szervező tevékenysége, mint a motor, hozták mozgásba a magyar munkásosztály legjobbjait, népünk felszabadításáért a fasizmus elleni harcban. Ennek a munkának jelentőségét, hatalmas erőfeszítését és eredményeit az egész magyar nép csak hazánk felszabadítása után ismerhette meg teljes valóságában.

Ha Rákosi elvtárs kiszabadításának jelentőségét és ebben a Szovjetunió népének, Sztálin elvtárs segítségének nagyszerűségét akarjuk értékelni, ahhoz a felszabadulásunk óta elért eredményeinket kell megnéznünk. Amikor a felszabadító szovjet hadsereg hazánk földjére lépett, megteremtette annak lehetőségét, hogy dolgozó népünk, a Párt és Rákosi elvtárs vezetésével hozzáláthasson a szabad szocialista hazafelépítéséhez. Az azóta eltelt hat esztendő alatt Rákosi elvtársat nemcsak a magyar munkásosztály, hanem az egész dolgozó magyar nép vezérének vallja és a nemzetközi munkásosztály egyik legkiválóbb harcosának ismeri el. Mit bizonyít ez? Azt bizonyítja, hogy áldozatvállalásban, munkában, harcban, hazaszeretében, a Párthoz, a nemzetközi munkásosztályhoz és a Szovjetunióhoz való hűségben mindnyájunk példaképe. De azt is bizonyítja, hogy népünk tudja azt, hogy boldog életünk, elért eredményeink, szabadságunk és fényes jövőnk egyik fő biztosítója az ő bölcs vezetése.

Mi, katonák is tapasztaljuk irányító, segítő tevékenységét, melyet személyesen a Párt útján, jól képzett, fegyelmezett, a dicsőséges Szovjet Hadsereg példáján épülő néphadseregünk fejlesztésében kifejt. Egy pillanatra sem tudjuk elfelejteni azt, hogy az ő éberségének és útmutatásának köszönhetjük, hogy ártalmatlanná tehattük a külső és belső ellenesség hazaáruló ügynökeit. Neki köszönhetjük, hogy a győzelem tudományát sajátíthatjuk el fegyvertársunktól, a dicsőséges Szovjet Hadseregtől. Neki köszönhetjük, hogy mi, a Néphadsereg tagjai a békefront katonái vagyunk, akik egy legyőzhetetlen tábor békéjét és építő munkáját védjük.

Rákosi elvtárs mondotta, amikor kiszabadítása után Kievbe érkezett: „Nincs szó, mellyel kifejezhetném hálámat a szovjet kormánynak, a Bol'sevik Pártnak, a nagy Sztálinnak.“ Az egész magyar nép ismétli most ezeket a szavakat. Szavakkal valóban nem tudnánk hálánkat kellően kifejezni Rákosi elvtárs kiszabadításáért. Dolgozó népünk a termelés, a tanu-

lás, az osztályellenség elleni harc frontján elért és tovább fokozódó eredményekkel fejezi ki ezt a hálát. A Szovjetunió példáján tanulva, tapasztalatait felhasználva és állandó segítségével ma már szocialista hazát építünk. Olyan alkotmányunk van, mely biztosítja a menedékjogot az imperializmus által üldözött szabadságharcosok számára. A mi népünkben is egyre tudatosodik, hogy igazán hazafinak csak az vallhatja magát, akit egyben a proletárnemzetköziség szelleme is áthat. A mi népünk ezt tettekel is megmutatta legutóbb a koreai gyűjtéssel, a koreai műszakkal és megmutatja minden olyan tiltakozás, melyet az imperialista elnyomás ellen harcoló forradalmi vezetők és szabadságharcosok bebörtönzése ellen tanúsít.

Mi, a Néphadsereg tagjai is ebben a szellemben tanulunk, tanítunk és készülünk minden imperialista provokációs támadás elhárítására. Szerte a kapitalista országokban a börtönök telve vannak a munkásosztály legjobbjával, igaz hazafiakkal. Az amerikai imperialisták hazánkat is szeretnék újra dolgozók börtönévé változtatni. Ez a tervük nem fog sikerülni, mert mi, akik szabadságot kaptunk, azzal eddig élni tudtunk, ezt a szabadságot vérünkkel is megvédjük. Erre kötelez bennünket Rákosi elvtárs kiszabadításának tízéves évfordulója.

Rákosi elvtárs perének fővádottja a dicsőséges első magyar proletárdiktatúra volt. A fasiszta bíróság és az ellenforradalom minden rádobott sarától megvédte és megtisztította és az egész világ előtt valóságában mutatta be Rákosi elvtárs. Amiórt annyi munkás és dolgozó paraszt vére hullt, amiért a Párt és a munkásosztály legjobbjai a legnagyobb áldozatot hozták, ma újra élő valóság. Proletárdiktatúránk győzelmes harcok tüzeiben született és erősödött meg. Védőpajzsunk a hatalmas Szovjetunió és mellettünk állnak a baráti népi demokratikus országok. A hatalom szilárdan a nagy Pártunk vezette munkásosztály kezében van, melynek szövetsége dolgozó parasztságunkkal szilárd. Néphadseregünk legfelsőbb vezetésében is szocialista jellegű.

Tíz év a történelem szempontjából nem nagy idő, de Rákosi elvtársnak kiszabadulásától folytatott tevékenysége, népünk előrehaladásának szempontjából évszázadokat jelent. Ezért köszöntjük őt forró szeretettel és ezért fordulunk ezen az évfordulón hálával és ragaszkodással a nagy felszabadító Szovjetunió és a bölcs Sztálin felé.

